Головний спеціаліст Проців О.Р. – Івано-Франківське ОУЛМГ, м. Івано-Франківськ

Ефективне використання мисливських угідь, як ресурс стратегічного розвитку лісопромислового комплексу

Мисливство в процесі діяльності людини завжди мало певну ефективність. На мисливській діяльності в Галичині кінця 19 початку 20 століття заробляли не лише мисливці, які добували мисливських тварин, внаслідок чого вони ставали власниками мисливських трофеїв та м'яса, але й в першу чергу власники земельних ділянок, які відповідно до тодішнього законодавства були власниками диких тварин, які перебували на їхній земельній території.

Так, у 1911 році магістрати мали такі доходи від здачі в оренду права полювання: Львів – 12,800 крон, Краків – 8,700 крон, Коломия – 5,360 крон, Броди – 5,600 крон, причому вартість 1 кг м'яса кабана в той час становила 0,30 крон, 1 кг м'яса оленя – 0,80 крон. [1] Від здачі в оренду права полювання в Австро-Угорській імперії щорічно сплачувалось мисливцями 2.659.362 крон. [2] Відомо, що на території теперішньої Івано-Франківської області на протязі дванадцяти років право полювання та риболовлі в горах, в які входили Чорногірські хребти, Ворохта, Татарів, Дора Микуличин, площа яких сягала декілька тисяч моргів лісів і полонин, арендував один з найбільших багачів свого часу – князь Ліхтенштейн. Як подає журнал «Łowiec» № 12 за 1906 річна сума оренди становила 48 000 крон. [3]

Значною була вартість добутої дичини в Німеччині, де дохід від неї складав 19 млн. марок, хоча за іншими даними вартість добутої дичини лише в Прусії складала 26 млн. марок. У загальному по Німеччині вона складала близько 43,3 млн. марок. За оренду від полювань отримано 22.4 мільйонів марок. При проведенні полювань на постійній основі було зайнято 30000 людей. Утримання однієї людини складало 816 марок, а в загальному по Німеччині утримання осіб, зайнятих у мисливському господарстві, складало 24,5 млн. марок. Площа мисливських угідь в Німеччині складала 541 тис. км ^{2} і завдяки високій мисливській культурі ведення мисливства доходи від мисливства складали 170 млн. марок. Оплата за оренду мисливських угідь відповідно до Баварської урядової статистики складала в 1898 році за 1 га 0.37 марок, а в 1908 році – 0,63 марок. За оренду індивідуального полювання платилось до 1,80 марок з гектара, а в практиці оренда по 3 марки за гектар не була рідкістю. [4]

В Україні на даний час статтею 24 Законом України «Про мисливське господарство та полювання» визначено, що користування мисливськими угіддями є платне, а розмір та порядок внесення плати за користування мисливськими угіддями визначається у договорі між користувачем мисливських угідь та власником ,або користувачем земельних ділянок, на яких знаходяться угіддя. Розмір плати за користування мисливськими угіддями встановлюється залежно від їх місцезнаходження, природної якості та інших факторів.

Фактично на даний час користування мисливськими угіддями проводиться на безоплатній основі, так як в прикінцевих положеннях Закону України «Про мисливське господарство та полювання» визначено, що стаття 24 набирає чинності з 1 січня 2010 року. [5] На даний час немає жодного нормативно-правового акта, який би визначав суму для оплати за оренду мисливських угідь, що призводить до невизначенності користувачів мисливських угідь. З іншої сторони виконати цю норму законодавства буде надзвичайно важко у зв'язку з великою кількістю користувачів земельних ділянок, з якими необхідно укладати відповідні договори. Лише в Івано-Франківській області їх нараховується більш як двісті тисяч. Практично безплатне користування мисливськими угіддями залишається чи не єдиним безплатним природокористуванням. Відповідно до статистичних даних практично всі користувачі мисливських угідь в області є збитковими, а по державі окупність мисливського господарства складає лише 50%. У зв'язку з цим може виникнути проблема з виконанням вимог щодо оплатного користування мисливськими угіддями.

В національному законодавстві повністю відсутні норми, які є в законодавствах інших країн про відшкодування збитків нанесених сільському та лісовому господарству дикими тваринами. Тому оплату за користування мисливськими угіддями в деякій мірі відновить економічну та соціальну справедливість між користувачами мисливських угідь та власниками земельних ділянок, на яких ведеться мисливське господарство.

Використані джерела

1.Rożyński F., Dr. E. Schechtel Ekonomiczne znaczenie łowiectwa dla naszego kraju. – Warzsawa:Nakładem polskiego towarzystwa łowieckeigo, 1921.s-15

2.Ekonomiczno-społeczne znaczenie łowiectwa //Łowiec Polski. – 1902. – № 20. – s.322-324.

3.Mniszek A. Dworzec myśliwski księcia Jana Liechtensteina w Tatarowie i jego łowiectwo we wschodnim Beskiedzie//Łowiec – 1906. – № 12. – s.145-147.

4.Rożyński F., Dr. E. Schechtel Ekonomiczne znaczenie łowiectwa dla naszego kraju. – Warzsawa:Nakładem polskiego towarzystwa łowieckeigo, 1921. – s. 12.

5.zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1478-14

Проців О. Р. Ефективне використання мисливських угідь, як ресурс стратегічного розвитку лісопромислового комплексу / О. Р. Проців // Теорія і практика стратегічного управління розвитком регіональних суспільних систем : ІІ Всеукр. наук.-практ. конф. : зб. тез доп. – Яремче, 2009. – С. 105 – 106.